

strekken en dat men tot systematisch ingerichte dierproeven zijn toevlucht zal moeten nemen, om een bevredigend antwoord te verkrijgen. En dat is noodig, indien men zich een oordeel vormen wil over verschillende kwesties, die o. a. in den laatsten tijd door FOKKER aan de orde gesteld zijn, maar waarop ik hier thans niet verder zal ingaan.

Rest mij nog een enkel woord over de gratuite veronderstelling van RIETEMA, dat het hem denkelijk door doelmatige kruising gelukken zou in een paar generaties een ras te krijgen van lijdenden aan aangeboren heupluxatie. Ik zou het moeten zien, om het te gelooven, ten minste, wanneer hij niet al wil gaan spreken van een ras, wanneer zich de afwijking in 2, 3 of 4 achtereenvolgende generaties vertoond heeft. Een constant ras van ernstig gedegeneerden zal hij, volgens mijn overtuiging, op welke wijze ook, nimmer tot stand kunnen brengen. Daartegen spreken alle bekende ervaringen op het gebied der hypertrichose en der misvormingen in het algemeen. Bij experimenten, als door hem bedoeld, heeft men dan ook niet alleen de accumuleerende gevolgen van de degeneratie te duchten, maar ook de nadeelen van de teelt in bloedverwantschap, die, zooals RITZEMA BOS in zijn onderzoekingen aan *Mus decumanus* heeft aangetoond, al treden zij somtijds ook laat op, van beslissende beteekenis kunnen zijn.

Maar gesteld eens, dat het gelukte op die wijze een ras van gedegeneerden te telen, wat zou dat bewijzen tegen mijn stelling, dat de degeneratie onder onze gewone maatschappelijke verhoudingen de kiem van zelfvernietiging in zich draagt? Immers niets. Want de feiten bewijzen, dat zij in de open lucht niet tieren kan.

Hoogachtend,

Ginneken,
1 Februari 1904.

t. t.
Dr. GEYL.

Groningen, 31 Januari 1904.

COMMISSIE VAN ADVIES IN ZAKE BEROEPSBELANGEN.

L. S.

Mag ik, ten einde, zoo mogelijk, te voorkómen, dat een derde stemming voor de commissie van advies in zake beroepsbelangen noodig wordt, aan de Afdelingen beleefd verzoeken, bij de nu uitgeschreven vrije stemming geen stemmen op mij uit te brengen?

G. C. NIJHOFF.

EEN BIJZONDER GEVAL VAN FACIALIS-PARALYSE.

Aan Dr. G. H. MOLL VAN CHARANTÉ.

Zeer geachte collega!

Met begrijpelijke belangstelling las ik Uw stukje in het voorgaande tijdschriftnummer. Hoewel Uwe diagnose van tetanus cephalicus niet alle verschijnselen, die mijn patiënt vertoonde, verklaart, o. a. het eigenaardige gedrag van den musculus levator palpebrae en van den musculus buccina-